

PEYGAMBER VE ŞEHİTLERİN GIPTA EDECEĞİ KİMSELER

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. es-Salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîn.

Emmâ ba'dü

Fe-kâle Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sellem:

إِنِّي لَأَعْرِفُ نَاسًا، مَا هُمْ أَنْبِيَاءُ وَلَا شُهَدَاءُ، يَغْبِطُهُمُ
الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ بِمَنْزِلَتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الَّذِينَ
يُحِبُّونَ اللَّهَ، وَيُحِبُّونَهُ إِلَى خَلْقِهِ، يَأْمُرُونَهُمْ بِطَاعَةِ
اللَّهِ. فَإِذَا أَطَاعُوا اللَّهَ أَحَبَّهُمُ اللَّهُ

Innî le a'rifü nâsen mâhüm enbiyâü ve lâ şühedâü yağbitühümü'l-enbiyâü ve's-şühedâü bi-menziletihim yevme'l-kıyâmeti ellezîne yuhibbûnallâhe ve yuhabbibûnehû ilâ halkihî

ye'mürûnehüm bi-tâatillâhi fe izâ etâullâhe ehabbehümüllâhü.

Hadîs-i şerîf Ebû Said hazretlerinden rivayet olunmuş. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

Innî le a'rifü nâsen mâhüm enbiyâü ve lâ şühedâü. “Ben birtakım insanlar biliyorum, tanıyorum ki bunlar peygamber de değiller şehit de değiller.” *Yağbitühümü'l-enbiyâü ve'ş-şühedâü bi-menziletihim yevme'l-kıyâmeti.* “Ama kıyamet gününde onların makamlarından, mükâfatlarından onlara peygamberler, şehitler bile gıpta ederler!”

Onlar kimlerdir?

Ellezîne yuhibbûnallâhe. “Onlar o kimse-lerdir ki Allah'ı severler, Allah Âşıklarıdır.” *Ve yuhabbibûnehû ilâ halkihî.* “Ve Allah'ı da kullarına sevdirebilirler.” *Ye'mürûnehüm bi-tâatillâhi.* “Allah'a itaat etmeyi kullarına söylerler.” *Fe izâ etâullâhe ehabbehümüllâhü.* “Allah'a kullar itaat edince de Allah da onları sever!”

Hadîs-i şerîften anlıyoruz ki peygamber değil. Peygamber olmak herkesin isteğiyle

olan bir şey de değil, Allah'ın bir vergisi. Bazı kullarını peygamber yapmış, bazı kullarını şehit yapmış; şehit de çok yüksek bir makam.

Ama peygamber ve şehit olmadığı hâlde makamı çok yüksek, herkesin gıpta ettiği insanlar vardır.

Kimler?

Ellezîne yuhibbûnallâhe. “Allah'ı sevenler.”

Bu mübarek insanların birinci sıfatları Allah'ı sevmeleri.

Allah'ı sevmek çok yüksek, çok derin bir duygu ve çok kuvvetli bir idrakin sonucu. Çünkü Allah'ı sevmek için Allah'ın kudretini, sanatını, hikmetini sezebilmek lazım. Etrafına bakıp onu sezen Allah'ı sever, Allah'ı seveni de Allah sever. Allah, kendisini seveni kapısından kovmaz. Allah'ın kulları sevmesi, kulların Allah'ı sevmesi ile orantılıdır. Kullar Allah'ı seviyorlarsa Allah da kulları seviyor demektir. O bakımdan;

Bir: Allah'ı sevmek!

İkincisi:

Ve yuhabbibûnehû ilâ halkihî. “Bu adamlar Allah’ı da kullarına sevdireyorlar.”

Çalışma yapıyorlar, uğraşıyorlar, Allah yolunda seyahat ediyorlar, konuşuyorlar; halka Allah’ı sevdireyorlar. Anlatıyorlar, tanıtıyorlar, öğretiyorlar; Allah’ı sevdireyorlar. Allah’ı seviyorlar, bir de Allah’ı kullarına sevdireyorlar!

Bir şey daha yapıyorlar:

Allah’ın kullarına; “Allah’a itaat edin!” diye emrediyorlar. “Allah’a itaat edin, ibadet edin, iyi kul olun!” diyorlar.

Fe izâ etâullâhe ehabbehümüllâhü. “Onlar da söz dinleyip itaat edince Allah da onları seviyor.”

Demek ki bir işleri kullara Allah’ı sevdirmek, diğer işleri de kulları Allah’a sevdirmek!

Allah kulları sevsin, diye ellerinden bir şey gelmez.

“Bunları sev yâ Rabbi!..”

Sever ya da sevmez!

Ama nasıl?

Allah’a itaat edin, diye itaati öğretiyorlar. İtaati yapınca da Allah onları seviyor!

Bu anlatılanlar kimlerdir?

Mürşid-i kâmillerdir, evliyâullahtır! Allah'ı seviyor, Allah âşıkları: Yunus Emre, Mevlânâ, Eşrefoğlu Rûmî, Hacı Bayrâm-ı Velî, İbrahim Hakkı-i Erzurumî, Abdulkâdir-i Geylânî, Bahaüddîn-i Nakşibend... gibi mübarekler Allah dostları, Allah âşıkları dediğimiz kimseler.

1.Allah'ı seviyorlar.

2.Allah'ı sevdirmek çalışması yapıyorlar ve sevdireyorlar.

Dervişler Allah'ı sevmiyor mu, Allah âşıkları kimler, kimlerden çıkıyor?..

Hep tasavvuf erbabından çıkıyor. Âşık-ı sâdık, mübarek, gözü yaşlı insanlar. Akılları fikirleri, şiirleri, ilahileri hep Allah sevgisi!

Bir de Allah'a itaati emrediyorlar:

“Aman Allah'a âsi olmayın, aman Allah'a itaat edin, aman emrini tutun!” diyorlar. Tabii Allah'a itaat edince de Allah o itaat eden kulları seviyor. Böylece Allah'a kulları sevdireyorlar, kulları Allah'a sevdireyorlar. Kendileri de Allah'ı seviyorlar. Önce kendileri Allah'ı seviyorlar. Sonra kullara Allah'ı sevdireyorlar,

sonra Allah'a da kulları sevdirtiyorlar! Çünkü kullara; "Allah'a itaat edin, ibadet edin!" diyorlar.

Ne güzel iş! Ne kadar hoş meslek! Ne kadar tatlı bir çalışma, ne kadar güzel bir şey!

Allah böyle olmaya, böyle işler yapmaya bizi muvaffak eylesin.

1.Allah'ı sevmek.

2.Kulları uyarmak, Allah'ı sevdirmek.

3.Kulları Allah'ın sevdiği yola sevk edip Allah'ın kulları sevmesini de sağlamak.

Ne güzel, çok güzel!

Bunu sizler ailenizde babalar olarak da yapabilirsiniz. Çünkü baba diye herkes babasını sever. Evde çok büyük hatırı vardır. Ailenizde bunu yapabilirsiniz. En küçük çevre olarak ailede bunu yaparsınız. Ayrıca akraba çevrenizde, hatırınız geçen insanlar arasında da yaparsınız. Ayrıca biraz daha dünya işlerinden âhîret işlerine vakit ayırırsanız daha geniş çapta da yaparsınız.

Bugün dünyanın orasına burasına Allah rızası için seyahat edip de Allah'ın dinine davet edip de bu işleri gören insanlar yok mu?

Var.

Allah hepinizden razı olsun, helal hayırlı kazançlar versin; çalışıyorsunuz, para kazanıyorsunuz, iş güç sahibi oldunuz. Seviniyoruz ama bir taraftan da işinizi hafifletmeye bakın! İşinizden vakit ayırmaya çalışın! Kullara Allah sevgisini aşılama çalışmasının en kolay yolu tarikate almaktır, aracı olmaktır. Elinden tutup götürmektir. Bir de itaati emretmek; kulları Allah'a itaat ettirmek, böylece onlara Allah'ın rızasını kazandırtmak çok önemli. Allah razı olsun, muvaffak etsin.

a. Peygamber Efendimizin Şefaati

İkinci hadîs-i şerîf:

إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي أَوْلَادَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَعْطَانِيهِمْ
خُدَامًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ، لِأَنَّهُمْ لَمْ يُدْرِكُوا مَا أَدْرَكَ
آبَاؤُهُمْ مِنَ الشَّرِكِ، وَلِأَنَّهُمْ فِي الْمِيثَاقِ الْأَوَّلِ

İnnî seeltü rabbî evlâde'l-müşrikîne fe a'tânihim. Huddemen li-ehli'l-cenneti li-ennehüm lem yudrikû mâ edrake âbâühüm mine'ş-şirki ve li-ennehüm fi'l-mîsâki'l-evveli.

Hadîs-i şerîf Enes *radiyallahu anh'ten*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bu hadîs-i şerîfde buyurmuş ki;

“Ben duamda; ‘Rabbim! Müşriklerin evlatlarını bana bağışla yâ Rabbi!’ diye dua ettim.”

Mü'min olmayan, imana gelmeyen, müslüman olmayanların yavrularını bana vermesi için dua ettim, istedim. Rabbim de bana verdi.

Onlar ne olacak?

Huddemen li-ehli'l-cenneti. “Onlar cennet ehlinin hizmetinde olacaklar, hizmetine koşturacaklar, istediklerini yapmaya koşturacaklar.”

Neden?

Li-ennehüm lem yudrikû mâ edrake âbâühüm mine'ş-şirki. “Çünkü onlar babalarının bulaştığı şirk belasına bulaşmadılar.”

Daha küçük; müşrik olmadılar, puta tapmadılar. Daha küçük olduklarından babalarının o şirk belasına bulaşmaları bunlarda yok. Onun için masumlar.

İkincisi de;

Ve li-ennehüm fi'l-mîsâki'l-evveli.

“Çünkü onlar daha ilk anlaşmanın hükümleri içindeler.”

el-Misakü'l-evvel ne demek?

“İlk anlaşma” demek.

Kullar ile Rab arasında, Allahu Teâlâ hazretleri arasında ilk anlaşma ne zaman oldu?

Ruhlar âleminde oldu. Allahu Teâlâ hazretleri bütün ruhlara hitap eyledi ki;

Elestü bi-rabbiküm? “Ben sizin Rabbiniz değil miyim, söyleyin bakayım?”

Kâlû belâ. “Olmaz olur musun, Rabbiniz’sin yâ Rabbi!” dediler. İşte bu ilk misak, *el-Misakü'l-evvel* oluyor. Daha doğmadan evvel, âhirette, dünyada değilken dünyadan evvelki hayatta Allah’a söz vermiş oluyorlar.

Kâlû belâ dediler. *Kâlû belâ*’dan beri müslümanız, diyoruz.

“Ne zamandan beri müslümansın?”

“Ruhlar âleminden beri müslümanız.”

Daha o anlaşma içindeler, o anlaşmaları yürürlükte! O anlaşmaları ne zaman bozuyor?

Şirke başladıkları zaman, puta tapmaya başladıkları zaman gidiyor. Anlaşmaları bozmuş oluyorlar. Demek ki Peygamber Efendimiz o çocukları; “Bunları affet, bunları bana bağışla, bunları bana ver...” diye Allahu Teâlâ hazretlerinden dilemiş. Onlar da cennete girecekler ve cennet ehlinin hizmetine koşuşturacaklar.

Üçüncü hadîs-i şerîf:

إِنِّي لَأَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِأَكْثَرِ مِمَّا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ
مِنْ حَجَرٍ وَمَدْرٍ وَشَجَرٍ

Innî le-eşfe’u yevme’l-kıyâmeti li-eksere mimmâ alâ vechi’l-ardi min hacerin ve mederin ve şecerin.

Birçok kaynak; Begavî, İbn Şâhin, İbn Kânî’, Hulvanî, Tayâlîsî, Ahmed b. Hanbel gibi

kaynaklar rivayet etmişler. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Innî le-eşfe'u yevme'l-kıyâmeti. “Ben kıyamet gününde şefaathedeceğim. *Li-eksere mimmâ alâ vechi'l-ardi min hacerin ve mederin.* “Ben yeryüzündeki taş, toprak ve ağaçtan daha çok insana şefaathedeceğim.” Peygamber Efendimiz'in şefaathedeceği olacak, şefaathedecek. Şefaathedeceğiyle onun hatırına Allahu Teâlâ hazretleri birçok kimseyi bağışlayacak. Efendimiz'in şefaathedeceğiyle cennete girecekler. Rabbimiz kendisine mutî kullarından eylesin. Peygamber Efendimiz'in sevgisini, rızasını, şefaathedeceğini kazananlardan eylesin. Azaba uğramadan, gazabı ilâhiyeye mâruz kalmadan, cezaya çarpılmadan, mükâfatları alarak doğrudan doğruya cennete girmeyi nasip eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

1 Zilka'de 1421 / 25.01.2001

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü